

Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten

Afdeling openbaarheid van bestuur

23 februari 2026

ADVIES 2026-040

met betrekking tot de weigering van inzage in een
auditrapport

(CTB/031/2026)

Sleutelwoorden : Fedasil – auditrapport – artikel 6, § 3, 2°, wet 11 april 1994

1. Een overzicht van de feiten

1.1. Per e-mail van 9 december 2025 verzoekt X aan Fedasil om inzage in “het laatste interne evaluatierapport of auditrapport over het Match-It-systeem, inclusief eventuele bijlagen, voor de periode 2022-2025”.

1.2. Per brief van 20 januari 2026 antwoordt Fedasil als volgt:

“Wij hebben uw verzoek tot inzage in het hierna opgesomde bestuursdocument van het Agentschap goed ontvangen: het laatste interne evaluatierapport of auditrapport over het Match It-systeem, inclusief eventuele bijlagen, voor de periode 2022-2025.

De audits worden uitgevoerd door de Federale Interne Auditdienst (FIA). De verslagen en adviezen die door de FIA worden opgemaakt, worden vertrouwelijk aan Fedasil bezorgd en kunnen dus onmogelijk openbaar worden gemaakt.

Conform artikel 6, § 3, 2°, van de Wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur kan een vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument worden afgewezen indien het gaat om een advies of een mening die uit vrije wil en vertrouwelijk aan de instantie is meegedeeld.

Om deze reden kunnen wij niet aan uw aanvraag voldoen.”

1.3. Per e-mail van 30 januari 2026 richt de aanvrager een verzoek tot heroverweging aan de administratieve instantie.

1.4. Per e-mail van diezelfde datum, verzoekt de aanvrager ook de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, afdeling openbaarheid van bestuur (hierna: Commissie), om een advies.

2. De ontvankelijkheid van het verzoek om advies

De aanvrager heeft voldaan aan de vereiste van artikel 8, § 2, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna: “de

wet van 11 april 1994”) door gelijktijdig een verzoek tot heroverweging bij Fedasil en een verzoek tot advies bij de Commissie in te dienen.

3. Betreffende de grond van de zaak

3.1. Artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 huldigen principieel het recht van toegang tot alle bestuursdocumenten waarover een administratieve instantie beschikt. De toegang tot bestuursdocumenten kan slechts worden geweigerd wanneer één of meer wettelijke uitzonderingsgronden ingeroepen kunnen of moeten worden, en wanneer die uitzonderingsgronden bovendien op afdoende wijze gemotiveerd worden. Daarenboven moeten de wettelijke uitzonderingsgronden beperkend geïnterpreteerd worden (zie o.a. Grondwettelijk Hof, arrest nr. 167/2018 van 29 november 2018).

3.2. De administratieve instantie beroept zich op artikel 6, § 3, 2°, van de wet van 11 april 1994 om zich te verzetten tegen de inzage van interne adviezen.

3.2.1. Artikel 6, § 3, 2°, van de wet van 11 april 1994 stelt dat “*een administratieve instantie [...] een vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument [mag] afwijzen in de mate dat de vraag : [...] 2° een advies of een mening betreft die uit vrije wil en vertrouwelijk aan de instantie is meegedeeld*”.

Het gaat hier om een facultatieve uitzondering op een grondrecht. Het komt de administratieve instantie bijgevolg toe om met bijzondere zorgvuldigheid te motiveren waarom er op beroep gedaan wordt.

3.2.2. *In casu* geeft de administratieve instantie een te ruime draagwijdte aan deze uitzonderingsgrond.

Om toegepast te kunnen worden, moet voldaan worden aan verschillende, cumulatieve voorwaarden: het advies moet 1) aan de instantie meegedeeld worden, 2) uit vrije wil, 3) op vertrouwelijke wijze.

De uitzonderingsgrond dekt bovendien louter een persoonlijke mening, niet de feitelijke gegevens die in het advies vervat zijn (Parl. St., Kamer, 1992-1993, nr. 1112/1, p. 19).

Een advies van de Federale Interne Auditdienst kan niet beschouwd worden als een stuk dat “uit vrije wil” aan een instantie meegedeeld wordt. De Federale Interne Auditdienst verstrekt immers haar adviezen in het kader van haar wettelijke opdracht, in uitvoering van de taken die haar werden opgelegd. Artikel 10, § 1, van het koninklijk besluit van 4 mei 2016 tot de oprichting van de Federale Interne Auditdienst, stelt dat de Federale Interne Auditdienst een audit uitvoert volgend op een specifiek verzoek vanwege de minister bevoegd voor een dienst of een onderdeel ervan, van de leidinggevende van de betrokken dienst of van het Auditcomité, handelend nadat het gevat werd door de ministerraad, de minister bevoegd voor begroting of de minister bevoegd voor ambtenarenzaken.

Ook staat de wet van 11 april 1994 niet toe dat het bestuur zich op eigen initiatief (louter door het bestempelen van documenten als “vertrouwelijk”) en zonder dat dit gekoppeld wordt aan de specifieke uitzonderingsgronden voorzien in de wet van 11 april 1994, aan de toepassing van die wet zou kunnen onttrekken.

3.3. Indien de administratieve instantie zich niet kan beroepen op een concreet gemotiveerde uitzonderingsgrond in de wet van 11 april 1994, zal zij gehouden zijn om het gevraagde document mee te delen.

Brussel, 23 februari 2026,

S. JOCHEMS
Secretaris

L. DONNAY
Voorzitter